

Scris de srstanescu pe 13 septembrie 2021, 10:14

Suspendarea sau recredibilizarea presedintelui?

Tot mai insistent, reprezentantii a trei partide politice vorbesc despre scenariul suspendarii presedintelui. Afirmand ca sunt gata sa o faca. Initial, tema a fost lansata de AUR. Dupa care a fost preluata de catre presedintele Klaus Iohannis. Iar acum s-au alaturat si voci din USR. Probabil exista motive diferite. si obiective diferite. Dar, in toate situatiile, o intrebare nu-mi da pace: nu cumva o asemenea tentativa este de natura sa-l recredibilizeze pe Klaus Iohannis?

Din nefericire, Klaus Iohannis se manifesta ca un presedinte doar la apogeul unor crize politice. Sau in momente cheie cand nu mai are incotro. Sau facand figuratie in diplomatia externa. in rest, el isi abandoneaza fisa postului. si statutul constitutional. Nu previne crizele. Nu arbitreaza. Nu mediaza. Nu se ocupa nici macar de proiectul sau, „Romania educata”, care a esuat lamentabil. De ce sa suspenzi un figurant?

Este adevarat ca motive exista. Domnul Klaus Iohannis se face vinovat in mod constant de partizanat politic. Intervine, uneori chiar brutal, in lupta dintre partidele politice si chiar in bataliile interne ale acestora. si ataca la baioneta, rand pe rand, cele trei institutii fundamentale ale statului: Parlamentul, Executivul, cand nu este al sau, si Justitia, atunci cand nu decide conform dorintelor sale. Deci motive exista si ele sunt generate de actiunile presedintelui. Motive exista insa si daca luam in calcul inactiunile acestuia, care pun in pericol stabilitatea statului.

intr-o masura mai mica sau mai mare, toti presedintii pe care i-a avut Romania au comis aceleasi erori. Desigur, cele mai flagrante pot fi trecute in dreptul lui Traian Basescu, care a si fost suspendat de doua ori. si vine la rand Klaus Iohannis, care ii copiaza fara prea mult succes modelul. Daca toti presedintii comit erori asemanatoare, cu sau fara rea credinta, motivul trebuie cautat in alta parte si nu neaparat in profilul acestora. Cred ca ambiguitatile din Constitutie, care obliga CCR sa lucreze la foc continuu, sunt cauza. Conform Legii Fundamentale, Romania este o struto-camila. Nu este nici republica prezidentiala si nici republica parlamentara. Presedintelui ii sunt conferite drepturi, dar nu si indatoriri pe masura acestora. De aici apetenta locatarilor de la Cotroceni, impinsi de camarila prezidentiala, de a-si depasi in momente cheie atributiile. De a abuza de functie, iar in momente obisnuite de a fi delasatori.

Cetatenii Romaniei, prea des acuzati de lipsa de educatie politica, de lipsa de acomodare la rigorile democratiei, nu sunt in realitate atat de prosti. Ei intuiesc sau inteleg cu claritate propozitiile de mai sus si actioneaza in consecinta. De aceea, chiar daca Traian Basescu, care a

sarit excesiv peste cal, a fost demis in realitate prin cel de-al doilea referendum si salvat in extremis de partenerul nostru euroatlantic, in general cetateanul nostru, turmentat sau lucid, nu se impaca prea bine cu ideea suspendarii unei persoane care, atunci cand a venit in fruntea statului, a beneficiat de votul sau direct. Consecinta este ca tentativele de suspendare nu numai ca maresc gradul de instabilitate politica si sunt privite cu rezerve si suspiciuni mari de catre factorul extern, dar se lovesc si de un zid intern, ridicat de populatie.

Ce putem intelege din rationamentul de mai sus, daca acesta este corect? intelegem ca, in general, tentativele de a suspenda un presedinte sau chiar enuntarea unui asemenea proiect in loc sa-l depuneteze, ii aduc acestuia un plus de simpatie. in cazul lui Klaus Iohannis, daca partidele care fac actualmente fronda ar insista pe aceasta tema, el nu ar avea nimic de pierdut. Ci doar de castigat. Ar fi recredibilizat in mod artificial in aceeasi proportie cu care el se decredibilizeaza in mod real. si insist asupra faptului ca nici macar presiunea psihologica pusa asupra lui, daca cumva asta se urmareste, nu este de natura sa-l determine pe Klaus Iohannis sa devine mai atent, atunci cand finalmente va fi pus in situatia sa gaseasca solutii pentru o criza pe care tot el a generat-o in cea mai mare masura.

PSD, care conform rezultatului alegerilor parlamentare si conform tuturor sondajelor de opinie este de la distanta cel mai mare partid politic din Romania, ar trebui sa se gandeasca de o suta de ori inainte sa mai agite aceasta tema. La fel cum ar fi trebuit sa se gandeasca si nu a facut-o atunci cand, prin vocea lui Marcel Ciolacu, a lansat tema pericolului de a avea doi premieri, in eventualitatea in care motiunea de cenzura se voteaza acum si nu dupa verdictul Curtii Constitutionale. si, in fine, la fel cum ar fi trebuit sa-si inghita vorbele atunci cand a incercat sa amageasca populatia legat de perspectiva unor alegeri anticipate.

ADRESA: <http://crct.ro/nypD>